

חוק לתיקון תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תשי"ג—1953 *

תיקון תקנות
שעת-חירום

1. תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ), תשי"ג—1948, יתוקנו כך:
בתקנה 3 —

(1) במקום תקנת משנה (ג) תבוא תקנת משנה זו:

„(ג) (1) היתר יציאה ניתן —

(א) ליחיד;

(ב) לזוג — איש ואשתו;

(ג) ליחיד או לזוג — בשבילם ובשביל ילדיהם שלא מלאו להם
17 שנה.

(2) שר הפנים רשאי להתיר צירופו של אדם שלא מלאו לו 17 שנה
להיתר יציאה של אדם אחר שמלאו לו 17 שנה אף שאינו אחד מהוריו
של המצטרף.”

(2) אחרי תקנת משנה (ג) תיוסף תקנת משנה זו:

„(ד) בעד היתר יציאה למבקש תשולם אגרה של — 5 ל”י ולכל נפש נוספת
שעליה חל ההיתר תשולם אגרה של — 3 ל”י.”

2. פעולה שנעשתה אחרי יום ד' באב תשי"ג (16 ביולי 1953) ולפני תחילת תקפו של
חוק זה ושהיתה נעשית כדין אילו היה חוק זה בר תוקף אותה שעה, רואים אותה כאילו
נעשתה כדין.

אישור פעולות

3. תקנות-שעת-חירום (יציאה לחוץ לארץ) (תיקון), תשי"ג—1953² — בטלות.

ביטול

ישראל רוקח
שר הפנים

משה שרת
שר החוץ
ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נחקבל בכנסת ביום י"ד באילול תשי"ג (25 באוגוסט 1953); הצעת החוק ורברי הסבר נתפרסמו
בהצעות חוק 177 מיום ה' באילול תשי"ג (16.8.53), עמ' 284.
¹ ע"ר מס' 33 מיום י"ו בחשוון תש"ט (19.11.48), תוס' א', עמ' 45.
² קובץ התקנות 375 מיום ד' באב תשי"ג (16.7.53), עמ' 1240.